

niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14.

- 2) Zasady dotyczące przedawnienia przewidziane w art. 221 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., znajdują zastosowanie do poboru ceł antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzeń wykonawczych, o których mowa w pkt 1 sentencji niniejszego wyroku.

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 czerwca 2019 r. — Republika Austrii/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-591/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18, 34, 56 i 92 TFUE — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące opłatę za użytkowanie infrastruktury dla pojazdów samochodowych osobowych — Sytuacja, w której właściciele pojazdów zarejestrowanych w tym państwie członkowskim korzystają ze zwolnienia z podatku od pojazdów samochodowych w wysokości odpowiadającej tej opłacie)

(2019/C 270/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: G. Hesse, J. Schmoll i C. Drexel, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i S. Eisenberg, pełnomocnicy, wspierani przez C. Hillgrubera, Rechtsanwalt)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: J. Langer, J.M. Hoogveld i M.K. Bulterman, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Nymann-Lindgren i M. Wolff, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wprowadzając opłatę za użytkowanie infrastruktury dla pojazdów samochodowych osobowych i przewidując jednocześnie zwolnienie z podatku od pojazdów samochodowych w wysokości co najmniej równej pobranej opłacie na korzyść właścicieli pojazdów zarejestrowanych w Niemczech, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18, 34, 56 i 92 TFUE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami w wysokości trzech czwartych kosztów poniesionych przez Republikę Austrii i pokrywa własne koszty.
- 4) Republika Austrii pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.
- 5) Królestwo Niderlandów i Królestwo Danii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen — Szwecja) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Sprawa C-607/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek dochodowy od osób prawnych — Grupa spółek — Swoboda przedsiębiorczości — Odliczenie strat poniesionych przez spółkę zależną niebędącą rezydentem — Pojęcie „strat ostatecznych” — Połączenie poprzez przejęcie spółki zależnej przez spółkę dominującą — Przepisy państwa siedziby spółki zależnej przyznające odliczenie strat w ramach połączenia jedynie podmiotowi, które je poniósł)

(2019/C 270/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona przeciwna: Memira Holding AB

Sentencja

- 1) Dla uznania, że straty spółki zależnej niebędącej rezydentem mają charakter ostateczny w rozumieniu pkt 55 wyroku z dnia 13 grudnia 2005 r., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), okoliczność, że państwo członkowskie, którego rezydentem jest spółka zależna, nie pozwala na przeniesienie strat spółki na innego podatnika w przypadku połączenia, podczas gdy takie przeniesienie jest przewidziane przez państwo członkowskie, którego rezydentem jest spółka dominująca, w przypadku połączenia spółek będących rezydentami, nie ma decydującego znaczenia, chyba że spółka dominująca wykaże, iż nie ma ona możliwości uwzględnienia tych strat poprzez doprowadzenie do tego, w szczególności w drodze zbycia, by zostały one uwzględnione podatkowo przez osobę trzecią w przyszłych latach podatkowych.
- 2) W sytuacji gdyby okoliczność wskazana w pytaniu pierwszym miała znaczenie, nieistotny byłby fakt, iż w państwie siedziby spółki zależnej nie istnieje żaden inny podmiot, który mógłby odliczyć te straty w przypadku połączenia, gdyby zezwolono na takie odliczenie.

(¹) Dz.U. C 5 z 8.1.2018.